

MANEL

Si hagués nascut a Roma, fa més de mil anys
Viuria en un imperi, tindriem un
I àmfores al pati plenes d'oli i vi
I una estàtua de marbre dedicada a mi.

Si hagués nascut a Roma, fa més de dos mil anys
No faria olor de el teu cabell daurat
Oferiríem bous als déus, brindaríem amb
I ens despertaria un pujant per l'empedrat.

I els es fan fotos on tu i jo vam esmorzar
Són les coses bones de passar a l'eternitat
I una guia els ensenya el del menjador
Es retraten i passegen per la nostra habitació.

Ara un nen dibuixa a llapis a la sala del
 El braçalet de maragdes que t'embolicava el
 I un submarinista troba els nostres gots i els nostres
 Són les coses bones de passar a l'eternitat.

